

Værdi man kan regne sig til, ved at undersøge Resultaterne af at blive paa den Vej, som den ærede Minister mener kunde være fuldkommen saa god som den, dette Lovforslag giver Anledning til, at man kan gaae.

Indenrigsministeren: Dersom mit Foredrag kunde gjendrives ved de almindelige Sætninger, som den ærede Rigsdagsmand har udtalt, maatte det vistnok have været et Bæv af Urimeligheder; men han har ikke lagt Mærke til, at, hvad der er Grunden, hvorfor jeg troer, der er nogen Betænkelighed ved at opheve den ringe Torvetvang, der for Tiden finder Sted, er den, at Torvet er for indskrænket til, at alle de, der kunne behøve at kjøbe Varer der til Huusholdningsfornödenheder, kunne finde Plads, naar til enhver Tid den store Mængde af Handlende har lige Udgang dertil. Det er et meget praktisk Spørgsmaal, hvorvidt virkelig Huusholdningens Udgang til at faae deres Varer paa Torvet bliver indskrænket derved, at ethvert af de Fortrin, der endnu er leynet dem med Hensyn til Indkjøb paa Torvet, bliver ophævet. Det er jo vist nok, at Forslaget kun er gjort med Hensyn til Kornvarer alene, og jeg har strax erklæret, at jeg antager, at uformalede Kornvarer i Almindelighed ikke blive søgte af de umiddelbare Forbrugere, men derimod af dem, der behøve Varer til deres Handels- og Næringsdrift. Og, dersom Forslaget ikke vil have den Virkning, at vedkommende Næringsbrugere under det Paaskud at indfinde sig paa Torvet og opholde sig der i den Forbrugernes forbeholdte Tid, for at gjøre Indkjøb af uformalede Kornvarer, ogsaa drive anden Handel der, saa vilde jeg aldeles Intet have mod den omhandlede Lov at erindre. Det er ellers mærkeligt, at her udtales saa almindelige Grundsætninger mod Bedligholdelsen af den omhandlede Indskrænkning, uagtet Lovforslaget aldeles ikke gaaer ud paa at ophæve disse Indskrænkninger uden med Hensyn til uformalede Kornvarer. Jeg seer ikke, at den ærede Forslagsstiller vil, at de hidtil gjældende Bestemmelser skulde i anden Henseende forandres, og altsaa bliver Spørgsmaalet alene: Kan den Indskrænkning, som finder Sted med Hensyn til Torvehandel, overholdes, naar man

gjør Undtagelser derfra med Hensyn til Kornvarer?

Tscherning: Jeg er den ærede Minister meget taknemlig, fordi han lidt efter lidt har flyttet sig fra almindelige Udtalelser over til et mere nøiagtigt og begrændset Oebeet, og jeg skal følge ham der saa skarpt, jeg kan. Dersom jeg forstod ham rigtigt, gif hans Grunde ud paa to Ting. Den sidste, han nævnte, var den, at man ved at frigjøre Kornhandelen vilde gjøre det vanskeligt at overholde Torveindskrænkningerne for de andre Varer, det vil altsaa navnlig stige for Fedevarer. Han vil sørge for Fedevarernes lettere Affatning til vedkommende Forbrugere paa Kornvarernes Beføstning. Den anden Grund, han nævnte, hang, saavidt jeg kan forstaae, meget nøie sammen med denne Betragtning, og derfor kunde jeg, da den først blev udtalt, ikke forstaae den, men nu kan jeg forstaae den. Den gif ud paa, at Formuerne hos de Folk, hvis Indkjøb han vil lette, ere saa smaa og fordeelte, at de ikke tør taale Concurrence med de større Handlende. Jeg troer, at jeg har opfattet det rigtigt; det skulde gjøre mig ondt, om jeg ikke havde opfattet det nøie; det vil nærmere vise sig, og i saa Fald skal jeg atter see at gjøre Rede for og løse hele denne Gaade. At det er blevet sagt af den ærede Minister, at de mindre Formuer ikke kunde taale Concurrence, naar de større paa samme Tid kunde indfinde sig paa Torvene og kjøbe, troer jeg vistnok, er den Opfattelse af den ærede Ministers Udtalelser, de Fleste have haft. Jeg kan, som sagt, ikke forstaae, hvorledes denne Betragtningssmaade kan anvendes paa Kornvarer. Der er, saavidt jeg veed, aldeles ikke Spørgsmaal om smaa Formuer, der indfinde sig paa Torvet; deres Antal, som holde Duer og kjøbe Vrter til dem, eller holde Høns og Døstige, er for Intet at regne, og udenfor dem troer jeg, at Ingen kjøber Sædevarer til eget Forbrug, med Undtagelse af Havre, som jeg for har omtalt. Men, naar nu den ærede Minister spørger, om ikke disse Indskrænkninger med Hensyn til Torvehandelen med Fedevarer ville være umulige at overholde, naar man opgiver dem for Kornvarer, saa svarer jeg: Det troer jeg ikke, thi jeg troer ikke, der er noget absolut Conner derimellem. Den, som kan